

Als er één plaats is, waar we onszelf zijn, is het in bed. *Knack Weekend* trekt van slaapkamer naar slaapkamer voor een eerlijk gesprek.

Deze week:

het schrijverskoppel Lize Spit (31) en Rob van Essen (57). Ze zijn een goed jaar samen en krijgen in deze reeks het allerlaatste woord.

“Een voordeel van samen zijn met iemand die de voorbije 20 jaar alleen woonde, is dat hij weet wat hij wil en dat aangeeft”, vertelt Lize. “Daardoor kan Rob een negatieve eigenschap van mij counteren, namelijk dat ik in de plaats van een ander denk, me er verantwoordelijk voor voel. Zo vind ik het erg dat Rob waarschijnlijk binnenkort zijn appartement opgeeft om bij mij in te trekken.” “Maar ik neem die beslissing zelfstandig en vindt ze logisch”, glimlacht Rob. “We hebben de hele lockdown samengevoond en dat pakte prima uit. Het versterkte nog de wederzijdse herkenning, bijvoorbeeld van onze melancholie. We lachen ook veel. Zo plaag ik Lize met haar neiging om alles te plannen. Terwijl het eigenlijk goed is dat ze mijn nogal passieve aard op de proef stelt.” “In het begin maakte ik veel grapjes over

ons leeftijdsverschil,” bekennt Lize, “maar zo kon ik mijn worsteling daarmee verwerken. Het deed me nooit twifelen om in deze relatie te stappen – Rob is mijn zielsverwant – maar ik vind het lastig dat de tijd ons zoveel jaren samen afpakt. Rob kan goed met mijn gepieker overweg. Als ik moeilijk in slaap raak, komt hij rond mij liggen en is zo zorgzaam dat ik met een getroost gemoed in slaap val.” “Niet voor je in al je zorgzaamheid gevraagd hebt of ik wel gemakkelijk lig”, lacht Rob. “Ook als een van ons de slechtere fiets heeft, wil de ander per se die last overnemen. We zijn twee softies.” Lize knikt. “Nog een heerlijk ritueel is dat Rob me in bed voorleest, vaak uit zijn eigen boeken. Zo krijg ik een snelcursus in zijn verleden én word ik eraan herinnerd met hoeveel ontzag hij de details van het leven opmerkt.”